

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום חמישי י"ד באדר ב תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

קידושין - י"ג

1. האם המקדש בגזל מקודשת?

- א. אם דיבר עמה קודם ונתרצתה מקודשת - וע"ז שנינו קידשה בגזל ובחמס ובגניבה, או שחטף סלע מידה וקדשה - מקודשת.
- ב. אם לא דיבר עמה אינה מקודשת - וכהמעשה במוכרת רצועות משי ואחד חטף ממנה, אמר לה 'אם אחזיר לך תתקדשי לי?' לקחה ושתקה, ופסק רב נחמן שיכולה לומר שלקחה את שלה ולא הסכימה.
- וכן בברייתא - אמר לה כנסי סלע זו שאני חייב לך, וחזר ואמר לה התקדשי לי בו, בשעת מתן מעות, הסכימה - מקודשת, שתקה - אינה מקודשת, כיון שיכולה לומר את שלי נטלתי ולא הסכמתי. [אבל לאחר מתן מעות, אפילו רצתה אינה מקודשת].

2. לאחר שנפטר רב אסי נתכנסו החכמים שכל מי ששמע שמועה ממנו יאמרה ויצרפום. מה נאמר?

- א. כשם שאין אשה נקנית בפחות מש"פ, כך אין קרקע נקנית בפחות מש"פ.
- והוסיפו לבאר שלקנות קרקע בחליפין אפשר אף בכלי שהוא פחות מש"פ.
- ב. בענין מה שאמר שמואל: כל שאינו יודע בטיב גיטין וקדושין לא יהא לו עסק עמהן, אמר ע"ז ר' אסי בשם רבי יוחנן: וקשין לעולם יותר מדור המבול, וכפי שמצינו בפסוקים שנאמר לגביהם שאפילו דגי הים יאספו מחמתם מה שלא אירע בדור המבול.
- ג. האשה שהביאה חטאתה ומתה - יביאו יורשין עולתה, לדעת שמואל: אם לא הפרישה מחיים לעולה - לא יביאו, משמע שסבר ששיעבוד שאינו בשטר אינו מדאורייתא, ורב אסי אמר בשם ר' יוחנן: אף אם לא הפרישה מחיים יביאו ומשמע שסבר ששיעבודא דאורייתא. וכבר מצינו שנחלקו האם שיעבודא דאורייתא לענין האם מלוה על פה - גובה מן היורשין או מן הלקוחות.
- מ"מ הוצרכו לחלוק שוב כיון שזו אינה מלוה הכתובה בתורה שנחשבת ככתובה בשטר.
- רב פפא פסק להלכה מלוה על פה - גובה מן היורשין - כיון ששיעבודא דאורייתא, ואינו גובה מן הלקוחות - כיון שאין לזה קול.

3. המקור שקונה את עצמה בגט וכתב לה ספר כריתות, אך מנין שקונה עצמה במיתת הבעל?

- א. סברא הוא, הוא אסרה והוא התירה, ונדחה: הרי עריות הוא אוסר ואינו מתיר במיתתו.
- ב. מכך שהתורה פסקה שיבמה שאין לה בנים אסורה לשוק, משמע יש לה בנים - מותרת. ונדחה - יתכן שאין לה בנים מותרת ליבם ויש לה בנים אסורה אף ליבם.
- ג. מכך שהתורה אסרה אלמנה לכה"ג, ומשמע שלכהן הדיוט מותרת. ונדחה - יתכן שלכה"ג איסור לאו ולשאר בני אדם פקע הלאו ונותר איסור עשה כשם שמצינו בפסולי המוקדשים, שבתחילה יש בהם איסור מעילה, ואסורים בגיזה ועבודה, ואם פדאם, איסור מעילה פקע, אך בגיזה ועבודה אסורים.
- ד. 'פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה'. ואין לומר ש'אחר' הכוונה ליבם, כיון שיבם אינו נקרא אחר.
- ה. 'ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתות או כי ימות האיש האחרון' הוקש מיתה לגירושין, כשם שגירושין מתירים וגומרים כך מיתה.